

O fascinujúcej realite Neba

Matej Gavlák

1. februára 2022 ✙ **Spoločnosť**

Nedávno sme priniesli pohľad exorcistu otca Chada Rippergera na desivú realitu pekla¹, dnes prinášame pohľad iného kňaza, otca Chrisa Alara na Nebo. Svoju prednášku robil formou odpovedí na otázky veriacich.

Video:

Miesto hrdinov

Otec Alar vysvetľuje, že Nebo začína už v našom srdci a že jeho počiatok je už tu, na zemi – a to keď sme prítomní na svätej omši a prijímame Eucharistiu. Omša podľa jeho slov doslova prepája Nebo so zemou a je to vtedy, keď sem „anjeli prichádzajú a odchádzajú“. Svätá omša je teda akousi „predzvestou Neba na zemi“.

Veľa ľudí si podľa otca Alara myslí, že nebudú v Nebi šťastní – obávajú sa totiž toho, že nie všetci členovia ich rodiny sa do Neba dostanú. Na to kňaz prečítal stať z knihy Zjavenia, ktorá hovorí jasne: „*Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.*“ (Zjv 21,4)

Podľa kňaza takéto uvažovanie nie je správne. Na tomto svete sa treba sústrediť na to, aby sme nám drahých privádzali ku Kristovi a nie sa umárali obavami. Pokračuje a hovorí, že v Nebi nebudeme pociťovať pre zatratených ľudí smútok, pretože Boh nám dá dokonalé poznanie toho, že to oni sami si tento svoj osud dobrovoľne vybrali; dostali to, za čím celý svoj život išli, pričom v Nebi by sa takíto ľudia cítili ešte horšie ako v pekle. Otec Alar prízvukuje, že niektorí ľudia už teraz hovoria, žeby radšej vládli v pekle, akoby mali byť služobníkmi v Nebi. „*Aj preto sa musíme už teraz za týchto ľudí modliť,*“ upozorňuje.

Na otázku, či budeme v Nebi vedieť úplne všetko, otec Alar odpovedá, že nebudeme vedieť úplne všetko, ale že tam budeme ako také deti – budeme vedieť, že niečo nevieme, ako keď dieťa vie, že prevodovka sa používa na radenie rýchlostí auta, ale nevie presne ako. „*To je pokora,*“ hovorí kňaz o tejto skutočnosti. Upozorňuje tiež, že v Nebi si nebudeme rovní. Sú tam totiž stupne a čím viedla osoba na zemi svätejší život, tým do vyššieho stupňa sa dostane – toto je pravá Božia milosť: Boh odmeňuje a zvlášť vyzdvihuje svätosť. Kňaz to vysvetľuje:

„(Snaha o rovnosť) je novou formou pýchy v tomto svete, je to komunizmus; že nikto nemôže byť lepší než som ja. Teraz si musíme byť všetci rovní, lebo by sme druhých mohli „uraziť“. Dnes sa už v športe niekde ani nemôžu udeľovať trofeje.“

„*My potrebujeme hrdinov a v Nebi ich budeme mať, lebo tam sú stupne,*“ pokračuje kňaz a hovorí, že my sami budeme v nejakej jednej veci (speve či úprimnej oddanosti) v Nebi po celú večnosť lepší ako množstvo iných spasených ľudí. Táto naša výnimočnosť bude darom od Boha. „*Táto naša snaha vymazať akúkoľvek výnimočnosť je od satana,*“ upozorňuje ďalej muž s kolárikom. Podľa neho tiež spravodlivosť neznamená rovnosť, ale dať každému to, čo mu podľa zásluhy patrí.

Zdroj: youtubecom

Šťastie aj pokora

Ďalšou otázkou, ktorá ľudí zaujíma, je, či nás už tu na zemi vidia svätí z Neba. Kňaz odpovedá, že áno, že Biblia hovorí, že „*sme obklopení mrakmi svedkov*“. Všetci svätí sú prepojení s Kristom a Ježiš, hoci odišiel, predsa na zemi zostal – v podobe svätej Eucharistie. Kňaz pokračuje:

„On je v Nebi a predsa je na zemi... On sám nám prisľúbil, že tu bude s nami až do skončenia času. Ako je to možné, keď sa v oblaku vyniesol k Otcovi? Pretože nám tiež zanechal Eucharistiu. My neuctievame nejakého neprítomného Krista; On je s nami.“

Niektorých ľudí zaujímala otázka, ako je to s duchmi, kde sa nachádzajú? Podľa otca Alara sú duše zomrelých – „duchovia“ – na troch miestach – v Nebi, v pekle a v očistci. Upozorňuje však, že existujú ešte aj iní duchovia – anjeli a démoni. A keďže peklo dosiaľ nebolo zapečatené, démonickí duchovia sa môžu prechádzať po zemi, aby zvädzali ľudí a „*hľadajú, koho by zožrali*“. „*Na konci časov však bude peklo naveky zapečatené*,“ upozorňuje otec Alar, „*takže sa z neho už nikto nikdy nedostane*“. V našom svete však konajú aj anjeli a duchovia zosnulých svätých, a vieme, že tí sa zjavovali niektorým svätým ľuďom. K svätým sa podľa kňaza máme modliť. Sú to dobrí duchovia, ktorí nám môžu pomôcť; a naopak, máme sa tiež modliť za trpiace duše v očistci, ktorým zas my môžeme pomôcť.

Otec Alar upozorňuje na to, aké je dôležité naučiť sa už tu na zemi **zrieknuť sa všetkého pre Krista**. Keď nás Ježiš toto učil, už vtedy nás pripravoval pre Nebo – pretože tam už nebudeme vlastniť nič; ale budeme mať samého Boha. Kňaz túto skutočnosť prirovnal k slovám jednej jeho známej. Tá pochádzala z bohatej rodiny a kedysi mala všetko – luxusné auto, bazén, ba aj súkromnú jachtu. Avšak nakoniec sa kňazovi zverila: „*Teraz nemám nič z toho, ale som šťastná ako nikdy predtým*.“ „*A také bude aj Nebo*,“ prízvukuje otec Alar. Až tam pochopíme, ako veľmi Boha potrebujeme a že mať Boha znamená mať všetko šťastie.

Kde čas už neexistuje

„*Nebeské oblečenie je v Biblii opísané ako biely odev*,“ hovorí kňaz. Vysvetľuje, že biela je farba svetla a čistoty a tiež biele svadobné šaty sú symbolom čistoty. Avšak to nie je všetko. Tváre spasených budú vyžarovať akýsi jas podobný tomu, aký vyžarovala aj Kristova tvár na hore premenenia. Intenzita tohto jasu bude závisieť od svätosti človeka tu na zemi a od toho, v akom stupni Neba sa nachádza.

Otec Alar ďalej vysvetľuje, čo to znamená, že Nebo je večné. „*Niet tam času*,“ hovorí, „*niet tam minulosti, ani budúcnosti – všetko je jeden prítomný okamih*.“ Zaujímavo poznamenáva, že sa

môžeme teda modliť aj za našich zosnulých predkov – Boh tieto naše modlitby „z budúcnosti“ za nich totižto už videl a vlastne sa podľa nich riadil v okamihu ich smrti. Biblia nám tiež hovorí, že nikto bez dokonalej lásky do Neba nevstúpi. To však neznamená, že ľudia s chybami pôjdu automaticky do pekla – pre svoje „očistenie“ pôjdu najprv do očistca. Ľudia v Nebi sa navzájom poznajú a spoznávajú tam svojich známych zo zeme – kňaz ako príklad uvádza známy biblický príbeh o Lazárovi a boháčovi, ktorí aj na druhom svete poznali jeden druhého, ako aj praotca Abraháma.

Máme sa tiež modliť za našich blízkych zosnulých – modlitba je spôsob, ako s nimi aj naďalej udržiavať kontakt. Samozrejme, nejaké vyvolávanie duchov už však Biblia odsudzuje ako mimoriadne hriešny počin. „*Ak chcete byť v blízkosti svojich zosnulých,*“ upozorňuje kňaz, „*zostávajúce v stave milosti. Stav milosti je vtedy, keď si nie som vedomý žiadneho smrteľného hriechu.*“

Naše telá po vzkriesení

Následne otec Alar hovoril o premenení našich tiel po vzkriesení. Naše vzkriesené telá budú podobné, ako máme teraz, no v mnohých aspektoch budú predsa iné. Cituje sv. Tomáša Akvinského, ktorý napísal: „*Človek opäť povstane, avšak bez akéhokoľvek nedostatku svojho tela.*“ Človek bude ako bol na počiatku stvorený Bohom – bez telesných nedostatkov; tie sú výsledkom hriechu.

To je však len začiatok. Budeme môcť jesť (ako Ježiš jedol rybu po zmŕtvychvstaní), no nebude to nutnosť, lebo pocity ako hlad, zima či bolesť už vzkriesení ľudia nebudú mať. Už nikdy neokúsime smrť. Ľudia v Nebi tiež budú disponovať „dokonalým vekom“ – 33 rokov. Jednak pre to, že budú v spojení s Kristom, ktorý umrel ako 33-ročný, ale aj pre to, že podľa sv. Tomáša trpí každé jedno ľudské telo dvoma základnými nedostatkami – prílišnou mladosťou, kedy ešte nedosahuje onen „dokonalý vek“ a potom starobou, kedy sme ho už prešli a začína pociťovať bolesti, únavu, ťažkosti. V Nebi teda nebudeme ani ako deti, ani ako starci, hoc sme zomreli v pokročilom veku, alebo ešte ako pokrstené nemluvňa.

Podľa kňaza bude naše biologické pohlavie na druhom svete zachované, pretože „*je súčasťou našej ľudskej prirodzenosti*“. Náš duch tiež bude dokonale kontrolovať naše telá, čo tu na zemi nie vždy platí. Tu naše telá neraz „rozkazujú“ duchu skrze bolesti, hlad či choroby. Podľa kňaza sa budeme môcť pohybovať kamkoľvek budeme chcieť bez obmedzení – doslova po celom vesmíre; naše telá už totiž nebudú obmedzované ani časom, ani priestorom.

Hoci budeme na druhom svete rozdielni, podobne ako sme rozdielni už tu na zemi, v Nebi nás ostatní budú vnímať podľa iných atribútov, ako nás vnímajú tu. Tu nás druhí často posudzujú podľa toho, či sme malí alebo vysokí, silnejší, alebo menej silní atď. Avšak v Nebi bude sláva našich duší viditeľná na našich telách – čím kto viedol bohumilejší život, tým silnejší bude jas jeho tváre a tela. Samozrejme, najkrajšími a najžiarivejšími budú vždy Boh a Jeho Matka. Ich nádhere sa nič nevyrovná. Ježiš a Mária navyše už teraz v Nebi disponujú telami, kým svätí si na svoje telá musia počkať až do konca časov.

Otec Alar ďalej vysvetľuje, že v Nebi už nebudú manželstvá, pretože pominú dôvody, pre ktoré Boh ustanovil túto sviatosť tu na zemi: na druhom svete sa už nebudú rodiť deti, keďže tam nikto nezomrie; zjednotení vo zväzku už budeme priamo s Kristom. Ani tretí dôvod manželstva – pomáhať manželovi/manželke ku spáse – nebude potrebný, pretože v tomto momente už bude o ich osude rozhodnuté.

V Nebi tiež budeme očistení od všetkých hriechov.

Kňaz následne znovu zdôrazňuje, že keď umrieme, neopustíme svoje telá naveky; ale opäť sa do nich vrátíme. Všetka spása ide skrze Krista, ktorý je hlavou Cirkvi smerom nadol na údy – na ľud v Cirkvi.

Nebeský Jeruzalem

Viacerí svätci podľa otca uvádzajú, že nádherná hlboká hudba z chrámov je to, čo v Nebi počuť. Ozývajú sa tam anjelské chorály a spevy svätých na slávu Božiu (rovnako tak sa hovorí, že vitrážové kostolné okná s ostrými farbami taktiež reflektujú to, ako ľudské oko vníma farby v Nebi). „*Naše vyobrazenie Neba ako obláčikov je skôr metaforické,*“ vysvetľuje ďalej kňaz, „*ale je v ňom aj element pravdy. Nebo sa nachádza niekde mimo stvoreného sveta. Existujú vyobrazenia vesmíru so všetkými jeho kométami a hviezdami – a Nebo za ním. Myslím, že to do istej miery dáva zmysel, pretože Nebo nie je súčasťou tohto poriadku; je za ním, či nad ním.*“

Následne otec Alar číta stať zo Zjavenia apoštola Jána, kde sa uvádza:

„*Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, vystrojené ako nevesta, ozdobená pre svojho ženícha.*“ (Zjv 21,1–2)

Pokračuje a hovorí, že Katechizmus píše niečo podobné – že na konci vekov dôjde k obnove tejto zeme. Podľa kňaza sa zdá, že ľudská prítomnosť môže byť tu na zemi zachovaná a že ľudia možno nepôjdu hore do Neba, ale Božie mesto doslova zostúpi na zem. „*Všetky súčasné bariéry však budú zrušené a Nebo so zemou budú v dokonalom zjednotení... Kniha Zjavenia nám hovorí, že budeme v nových telách prebývať na novej zemi.*“ Otec Alar svoju fascinujúcu prednášku zakončuje slovami:

„*Mojou prácou je dostať vás tam (do Neba). Mojou prácou je povedať vám Pravdu. Takže budete môcť ísť po správnej ceste. Pamätajte, že táto cesta je úzka! Cesta k večnému životu je úzka, plná kamenia, plná trnia, plná utrpenia; len nemnohí po nej idú. Cesta zničenia je široká a mnohí sú na nej.*

Sv. Faustína hovorí, že mala víziu týchto dvoch ciest – na tej jednej ľudia trpeli, no na jej konci bola veľká záhrada so všetkými nádherami. Videla tiež inú cestu. Bola široká a mnohí po nej išli; ľudia na nej spievali a tancovali a tešili sa z lásky k peniazom, sexu a moci, ale na jej konci padli z útesu... Vašou úlohou je nasledovať tú správnu cestu a spolu so svojimi milovanými ju prejsť. Ak vás nebudú chcieť poslúchnuť, modlite sa za nich.“

[1 http://christianitas.sk/o-desivej-realite-pekla-ktora-je-v-dnesnej-spolocnosti-velke-tabu/](http://christianitas.sk/o-desivej-realite-pekla-ktora-je-v-dnesnej-spolocnosti-velke-tabu/)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-fascinujucej-realite-neba/>